

Paměť, identita a chaotická provázanost lidských zkušeností jsou hlavními tématy prací Matyáše Chocholy. Prostřednictvím kombinace soch, obrazů, nejrůznějších nalezených materiálů, světla a vlastních performancí vtahuje diváky do surreálně symbolického světa zvláštním způsobem zrcadlího nepostižitelnou současnost.

Názvy některých posledních výstav Matyáše Chocholy – např. History of the World (2020), The King is Dead (2019), The Most Successful Couple of the Epoch (2018), nebo nakonec i The Alchemist (2020, 2022) napovídají, že jejich autor hledá jakousi oporu v minulosti, nebo alespoň nějaký všeobecně uznávaný odkaz, u kterého může svoji práci zakotvit. Proč to tak je, je otázka, na kterou možná dokáže sám povšechně odpovědět. Ale protože jsme na poli výtvarného vyjádření, které není rozloženo v čase jako např. v literatuře nebo filmu, nebude nikdy tato odpověď vyčerpávající a jednoznačná. A vlastně ani podstatná.

Stejně tak je tomu i na naší výstavě, které dal Chochola název Reversed Altars of Postmodernity. Ten vyvolává dojem, že jde o nějaký způsob vypořádání se s nedávnou minulostí, resp. analýzy nebo případně intelektuálního rozboru. Ale o to zde nejde. Alespoň v první řadě ne. Vedle názvu jsou odkazem k jakési „dnešní“ minulosti i fragmenty starých soch, rámců, nábytku nebo zrcadel, které se do výstavy jakoby omylem zapletly. To vše je Chocholova strategie. Ve jménu stejně ničivé jako osvobozující ironie Chochola rozvrací umělecké kódy, střídá úhly pohledu, klíše a citace převtěluje do zdánlivě kakofonní směsice materiálů a technik. Někdy dokonale technicky provedených, jindy skutečně odbytých.

Podobně jako Daniel Spoerri v 60. a 70. letech minulého století poukazyval na to, že současnost je minulostí budoucnosti shromažďováním zbytků z jídelních tabulí jejich fixováním a aranžováním do velkých obrazových tableaux, tak i Matyáš Chochola sbírá „drobky od stolu“ ve formě zbytků materiálu, odpadu a „bordelu“ z ateliéru. Od Spoerriho optimistické oslavy uplynulo už nějakých pár let... K oslavě okamžiku tyto artefakty Matyáš Chochola ještě ironicky doplní oltářní deskou a dekorativním neonem.

Matyáš Chochola (*1986) absolvoval Ateliér malířství II – školu Vladimíra Skrepla na AVU v Praze. Strávil semestrální stáž v ateliéru Thomase Zippa na berlínské Universität der Künste. V roce 2012 získal cenu Václava Chada v rámci VI. Zlínského salonu mladých, v roce 2016 se stal laureátem Ceny Jindřicha Chaloupeckého. Vystavoval například v Národní galerii Praha, Galerii moderního umění v Hradci Králové či v PLATO Ostrava, v zahraničí na přehlídce Manifesta 11 v Curychu nebo v berlínském Grimmuseu.

Výstavní program Jiri Svestka Gallery vzniká za finanční podpory Ministerstva Kultury České republiky.

Za poskytnutí vonných svící děkujeme Ingredients.

Děkujeme Arthouse Hejtmánek za zapůjčení starožitných artefaktů.